

# РЕШЕНИЕ

№ 79

гр. Бургас, 09.12.2021 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС** в публично заседание на шести декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Петя Ив. Петрова Дакова

Членове: Благой Г. Потеров

Мая П. Величкова

при участието на секретаря Елена П. Георгиева  
в присъствието на прокурора Елгина Янчева Чалъмова (АП-Бургас)  
като разгледа докладваното от Благой Г. Потеров Въззивно частно  
наказателно дело № 20212000600234 по описа за 2021 година

С определение от № 619 от 26.10.2021г. по НОХД № 1058/2021г., Бургаският окръжен съд по реда на чл. 383 ал. 2 и ал. 3 от НПК във вр с чл. 306 ал. 3 от НПК е определил на подсъдимия ИЛ. Д. К., ЕГН \*\*\*\*\* на основание чл. 25, ал. 1, вр. с чл. 23, ал. 1 от НК общо наказание между наказанията, наложени му по НОХД № 1110/2020г. на Окръжен съд – Бургас, НОХД № 3522/2020г. на Районен съд – Бургас, НОХД № 484/2021г. на Окръжен съд – Бургас, НОХД № 4134/21г. на Районен съд-Бургас и НОХД № 1058/21г. на Окръжен съд-Бургас в размер на най-тежкото от определените отделни наказания по тези дела, а именно „лишаване от свобода“ за срок от една година и шест месеца. На основание чл. 24 от НК е увеличен размера на определеното общо най-тежко наказание с четири месеца. На основание чл. 57, ал. 1, т. 3 ЗИНЗС е определен първоначален „общ“ режим за изтърпяване на наложеното общо и увеличено наказание лишаване от свобода за срок от една година и десет месеца.

Към определеното общо и увеличено най-тежко наказание лишаване от свобода за срок от една година и десет месеца е присъединена изцяло на основание чл. 23, ал. 3 от НК и глобата в размер на 4/четири/ хиляди лева, наложена по НОХД № 1110/2020 г. на БОС, както и лишаването от право да управлява МПС за срок от 12 /дванадесет/ месеца по НОХД № 1058/21г. на БОС. На основание чл. 25, ал. 2 от НК, от определеното за изтърпяване общо и увеличено най-тежко наказание, е приспаднала изтърпяната до настоящия момент от осъдения К. част от наказанието лишаване от свобода за срок от една година и десет месеца. На основание чл. 68, ал. 1 от НК е приведено в изпълнение наказанието лишаване от

свобода за срок от четири месеца, наложено на осъдения К. по НОХД № 4149/2017 г. на Районен съд – Бургас, което наказание подлежи на изтърпяване при първоначален общ режим, на основание чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗИНЗС, като същото е приспаднато изцяло, като изтърпяно.

Недоволен от определението, в частта за приложението на чл.24 НК, останал осъденият К., който чрез защитника си адв. В. моли да бъде отменено увеличаването на определеното общо наказание, като намира атакуваното определение в обжалваната му част за необосновано и незаконосъобразно.

Представителят на Апелативна прокуратура намира жалбата за неоснователна, а атакуваното определение – за правилно, обосновано и законосъобразно. Определеното общо наказание и първоначалния режим на изтърпяване са по силата на закона и не може да има спор за правилността им. Намира за правилно приложението на чл.24 НК. Осъденият К., според представителя на Апелативна прокуратура Бургас се явява лице с висока степен на обществена опасност. Видно е, че постановените осъдителни присъди не са имали възпиращ ефект. Осъденият не е променил начина си на мислене и поведение. Същият не се е превъзпитал към спазване на законите в страната.

Този извод, прокурорът извежда на първо място от наличието на множеството осъждания на И.К., които са факт, който има много ярко отражение върху обществената опасност на дееца и това, че същият многократно е извършвал престъпления, които преимуществено са насочени срещу здравето-държане и разпространение на наркотици и което от своя страна по категоричен начин рефлектира върху характеристикните данни на осъдения. В тази насока следва да се отчете и факта, че с употребата на наркотични вещества е свързано и друг престъпление – шофиране след употреба на метамфетамин. На следващо място прокурорът акцентира и на друго обстоятелство, а именно че кумулираните наказания са за деяния извършени в изпитателния срок по осъждане, с което са кумулирани присъди, което също дава отражение върху приложението на [чл. 24 НК](#). Посоченото обстоятелство, според прокурора показва една престъпна нагласа, тенденция и липса на успех за каквато й да е ресоциализация в обществото. Счита, че по отношение на жалбоподателя ще бъде нужно да се работи професионално за един по-дълъг период от време със съответната експертиза в местата за лишаване от свобода във връзка с неговото поправяне, за да се преценят какви са проблемите при адаптирането му в обществото. При това положение за постигане целите на наказанието спрямо осъдения К. се налага приложението на [чл. 24 НК](#) в определения от първоинстанционния съд размер-4м., който съотнесен към размера на общото най-тежко наказание от 1г.6м, е съответен и справедлив на тежестта на включените в съвкупността деяния и на личността на дееца, поради което намира оплакването на жалбоподателя относно увеличението по реда на [чл. 24 НК](#) на определеното общо най-тежко наказание е неоснователно.

По отношение на присъединяването на другите наказания на осн. чл.23 ал.3 от НК, предлага за правна прецизност Определение № 619/21г. на БОС да се измени в частта за кумулиране на глобата, наложена по НОХД № 1110/20г. в размер на 4000лв. и глобата, наложена по

НОХД № 4134/21 г. в размер на 1000 лв., общо в размер на най-голямата стойност, а именно 4000 лв., тъй като според прокурора, при присъединяването на наказанието глоба не е посочено, че присъединеният размер от 4000 лв. е след кумулиране на двата размера присъдена глоба, както е посочено по горе.

Защитникът на осъденото лице поддържа жалбата. Признава, че подзащитният и е осъждан многократно, вследствие на което са му постановени присъди и е излежал година и десет месеца, включая с приложението на чл. 68, ал. 1 НК за една от тях и е изтърпял всички тези присъди. По настоящото наказателно производство от общ характер № 1058/2021 г. на БОС, му е било определено наказание година и четири месеца, която след извършването на кумулация в същото съдебно заседание му е било определено едно общо, най-тежкото измежду всички наказания по предходните присъди – година и шест месеца. С приложението на чл. 68, ал. 1 от НК, му е била приведена в изпълнение и четиримесечната присъда. Тоест, сумарно откакто е задържан, за едно от престъпленията, които е извършил, той е бил в Затвора година и десет месеца. Защитата счита, че това е време, през което същият е преосмислил всички негови престъпни прояви, получил си е наказанията за всяко едно от тях и съответно, счита, че следва да му бъде даден шанс след като вече е извън място за лишаване от свобода, той да вземе живота си в свои ръце и съответно да продължи от тук нататък, без да извършва повече каквито и да било престъпления. Не споделя мотива на състава на БОС за това, че след като същият не е предлаган за предсрочно условно освобождаване, то липсва преоценка от същия на извършеното от него и времето, през което същият е пребивавал в местата за лишаване от свобода той не е имал възможност да се превъзпита, след което да бъде полезен за обществото, а и за себе си. Позовава се на практика на ВКС, че в случая пребиваването му извън местата за лишаване от свобода след изтърпяване на последното си осъждане, следва да се счита като по-благоприятно от обстоятелството същият отново след приложението на чл. 24 НК да бъде приведен за доизтърпяване на така увеличено наказание, с приложението на чл. 24 от НК. Аргументира възражението по жалбата с обстоятелството, че К. е работил като хигиенист в Житарово, където е бил преместен въз основа на преценка на затворническата администрация за добро поведение, и това било индиция за преосмисляне на извършеното от него. Твърди, че спрямо К. не са налагани абсолютно никакви наказания по времето, през което той е пребивавал в Затвора гр. Бургас, поради което моли настоящия съдебен състав да измени определението в този смисъл, като не потвърди така постановения съдебен акт в частта му по приложението на чл. 24 от НК.

Жалбоподателят И.К. също поддържа жалбата и моли да бъде отменено увеличението на наказанието, за да може да започне нова страница от живота си. Твърди, че си бил намерил работа в строителството, но задържането му под стража му е попречило да я започне.

Бургаският апелативен съд намира че постъпилата жалба е процесуално допустима за разглеждане.

Като се запозна с направените оплаквания, изслуша становищата на страните в съдебно

заседание, прецени събраните доказателства и съобрази закона, настоящата инстанция намери жалбата за неоснователна, по следните съображения:

От събраните по делото писмени доказателства е установено, че жалбоподателят с определение от 26.10.2012г. за одобряване на споразумение за решаване на НОХД № 1058/21г. на БОС, е признат за виновен в две отделни престъпления - по чл. 354а ал. 1, пр. четвърто от НК, извършено на 28.02.2020г за държане на високорискови наркотични вещества с цел разпространение на стойност 468.42 лв. за което е наказан с приложение на чл. 55 ал. 1 т 1 НК на 1г 4 м ЛОС, като не му е наложено наказанието „глоба“, на осн. Чл. 55 ал. 3 НК, и по чл. 343 б ал. 3 от НК за управление на МПС на същата дата, след употреба на наркотично вещество „метамфетамин“, за което престъпление му е наложено наказание 11 м ЛОС и лишаване от правоуправление за срок от 12 месеца с приспадане на времето през което осъденият е бил лишен от това право по административен ред, считано от 28.02.2020г., като не е наложена глоба на основание чл. 55 ал. 3 от НК, и по реда на чл. 23 ал. 1 от НК е определено и наложено общо наказание в размер на по тежкото, а именно 1г. 4 м ЛОС при първоначален общ режим на изтърпяването му, към което е присъединено и наказанието лишаване от правоуправление.

С определение № 619 от същата дата - 26.10.2021г, по НОХД № 1058/21г на основание чл. 25 ал. 1 и ал.2, във вр с чл. 23 ал. 1 от НК, и по реда на чл. 306 ал. 1 и ал. 3 от НПК, Бургаският окръжен съд е включил в обема на преценката за групиране на наказанията по шест присъди /включително тази по НОХД № 4149/2017г. на БРС, преведена по реда на чл. 68 от НК, в чийто изпитателен срок са извършени престъпленията по част от присъдите/, както следва:

наказанията по посоченото по горе НОХД № 1058/21 г,  
наказанията по НОХД 1110/20г на БОС, за престъпление извършено на 04.03.2020г по чл. 354а ал. 1 пр.4 от НК—държане на високорискови наркотични вещества в размер на 4224.53 лв. с цел разпространение за което при условията на чл. 55 ал. 1 НК му е наложено наказание от една година и шест месеца лишаване от свобода и глоба в размер на 4000 лв., както и

наказанието по НОХД № 4149/2017г, извършено на 20.01.2017г и в сила от 03.10.2017г за престъпление по чл. 195 ал. 1 т 3,4 и 7 във вр с чл. 28 НК, с което е определено наказание лишаване от свобода за срок от 4 месеца с три годишен изпитателен срок / т.е. до 03.10-.2020г. както и

наказанието по НОХД № 3522/2020г на БРС за извършено на 15.10.2018 г. престъпление по чл. 354а, ал. 3, предл. 2, т. 1, предл. 1 от НК, за което му е наложено лишаване от свобода за срок от 6 месеца, без налагане на наказанието „глоба“ на основание чл. 55 ал. 3 НК, като е определен първоначален „общ“ режим за изтърпяване на наказанието, в сила от 26.01.2021г., както и

наказанието по НОХД № 484/2021г. на БОС, за престъпление по чл. 354 „а“ ал. 1 НК, държане на 04.10.2018г. на високорискови наркотични вещества на стойност 204.67 лв с цел

разпространение, за което деяние е получил отново чрез споразумение наказание при условията на чл. 55 ал. 1 НК - 1 г 4 м ЛОС, при „общ“ първоначален режим, като отново на основание чл. 55 ал. 3 от НК не е наложено наказанието „глоба“, в сила от 21.05.2021г., както и

наказанието по НОХД № 4134/21г на БРС, по което отново е одобрено споразумение, в сила от 15.09.2021г за престъпление по чл. 354а ал. 5 НК, извършено на 30.12.2019г, за което му е наложена глоба в размер на 1000 лв.,

предвид на които наказания по отделните присъди е определил едно общо наказание - лишаване от свобода за срок от една година и шест месеца - най тежкото от така постановените до този момент наказания, като е увеличил същото по реда на чл. 24 от НК с четири месеца и към така определеното наказание е присъединил по реда на чл. 23 ал. 3 НК наказанието глоба в размер на 4000 лв, наложена по НОХД № 1110/2020г на БОС, както и 12 месеца лишаване от правоуправление ,наложено по НОХД № 1058/21г на БОС и е приспаднал по реда на чл. 25 ал. 2 НК изтърпените до този момент 1 г 10 м ЛОС .

Съдът е превел в изпълнение по чл. 68 НК наказанието от 4 м ЛОС, наложено по НОХД № 4149/2017г на БРС, което на основание чл. 25 ал. 2 от НК е приспаднало като изтърпяно изцяло, тъй като престъпленията по: НОХД № 1110/20г на БОС - извършено на 04.03.2020г, по НОХД № 3522/20г на БРС- извършено на 15.10.2018г, по НОХД 484/21г на БОС- извършено на 04.10.2018г и по НОХД № 4134/21г на БРС- извършено на 30.12.2019г – всичките извършени в изпитателния срок на наказанието по НОХД № 4149/17г на БРС/който изтича на 03.10.2020г/.

Проверяваният съд правилно е изключил от групирането на наказанията по смисъла на чл. 25 във вр с чл. 23 от НК тези, наложени на К. в периода 2011 г. – 2014 г., по отношение на три предходни присъди по които са налагани наказания „обществено порицание“ – по НОХД № 4665/2011 г. на Районен съд – Бургас и два пъти на „пробация“ - по НОХД № 2905/2013 г. и по НОХД № 3771/2014 г., и двете на Районен съд – Бургас, като е приел, че всяко едно от тях подлежи на отделно изтърпяване, защото не са налице предпоставките по чл. 25, ал. 1, вр. чл. 23, ал. 1 от НК за кумулация между същите и, че съдебните актове по посочените дела са влезли в сила преди извършване на деянията по гореописаните шест наказателни дела от общ характер влизащи в настоящото групиране по реда на чл. 25 във вр с чл. 23 от НК.

С определение № 618/26.10.21г по НОХД № 1058/21г на БОС, на основание чл. 309 ал. 2 от НПК на подсъдимия К. е взета мярка за неотклонение „задържане под стража“. Същата е обжалвана пред въззивния съд и с определение № 175 от 12.11.2021г по ВЧНД № 221/21г на Апелативен съд Бургас е отменено протоколно определение от 26.10.2021г на БОС по НОХД № 1058/21г, в тази му част, като МНО е отменена.

След служебна справка, Бургаският апелативен съд установи, че с постановление на ОП Бургас от 29.11.21г по преписка № Р-108/21г на ОП Бургас, на основание чл. 448 ал. 1 във вр. с чл. 447 т 2 от НПК, е прекъснато изпълнението на наказанието „лишаване от свобода“

на осъдения ИЛ. Д. К., за срок от 30 дни, считано от 29.11.2021г.

При така установените обстоятелства от фактическа страна относно осъжданията на И.К., първоинстанционният съд правилно е приел, че в случая са налице законовите основания на чл. 25, ал. 1, вр. с чл. 23, ал. 1 от НК за определяне на общо наказание между наказанията, наложени на К. по НОХД № 1110/2020 г. на Окръжен съд – Бургас, НОХД № 3522/2020 г. на Районен съд – Бургас, НОХД № 484/2021 г. на Окръжен съд – Бургас, НОХД № 4134/2021 г. на Районен съд – Бургас и НОХД № 1058/2021 г. на БОС, тъй като престъпленията по тези пет дела са били извършени преди да е имало влязла в сила присъда за което и да е от тях. Правилно и законосъобразно, предвид правилата по чл. 25 ал. 1 НК във вр с чл. 23 ал. 1 НК, на осъдения К. е било наложено едно общо наказание в размер на най-тежкото от определените отделни наказания по тези дела, а именно лишаване от свобода за срок от една година и шест месеца.

Проверяваният съд е приложил института по чл. 24 от НК, като е увеличил общо определеното най тежко наказание от 1г 6 месеца лишаване от свобода с четири месеца лишаване от свобода. С увеличения размер първоинстанционният съд не е нарушил формалните изисквания по чл. 24 от НК, тъй като прибавените четири месеца лишаване от свобода не надхвърлят нито половината от наложеното общо наказание, нито надвишават сбора от наложените наказания, нито надхвърлят максималния размер на наказанието „лишаване от свобода“.

С оглед направеното от защитата възражение следва да бъде преценена съотносимостта на размера на увеличеното наказание, общо в размер на 1 година и десет месеца с целите на наказанието по чл. 36 от НК.

Настоящият съд намира за правилна в тази насока аргументацията на проверявания съд в частта относно преценката обоснована на броя на деянията, извършени в периода от 04.10.18 до 04.03.20г., от които пет от всичките шест имат за предмет противозаконно държане на високорискови наркотични вещества, в два от случаите с цел разпространение , както и шофиране след употреба на високорисков наркотик-метамфетамин, извършването им все в изпитателния срок на друго условно наказание. Правилно Бургаският окръжен съд и счел, че както броя на престъпленията, така и идентичния им предмет, засягащ една група обществени отношения е индикация за устойчивост на престъпните нагласи на дееца. И това обстоятелство характеризира и общата престъпна дейтелност като такава с по-висока обществена опасност в сравнението с останалите от същия вид, предвид повишения риск за членовете от обществото от употребата на наркотици, но и лично за дееца.

В този смисъл, обсъждайки съдебното минало на осъдения К., първоинстанционният съд правилно е намерил за целесъобразно , съобразно изискванията по чл. 36 от НК, приложението на чл.24 НК, като е увеличил наложеното общо наказание с четири месеца.

Настоящият съд не споделя съображенията на проверявания съд в частта относно аргументацията за приложението на чл. 24 от НК обоснована на действията на администрацията на затвора.

Обстоятелството, че не е правено искане или предлагано условно предсрочно освобождаване на осъдения К. за този период, от което съдът извежда, че ръководството на затвора не е констатирало да е настъпила целената промяна към поправяне и превъзпитание на осъдения е неотносимо към преценката за съотнесимостта на приложението на института по чл. 24 от НК с постигане на целите на наказанието, указани в чл. 36 от НК.

С оглед датата на определението на съда за одобряване на споразумение за решаване на НОХД № 1110/20 г на БОС, с което са приведени и 4 м ЛОС по НОХД № 4149/2017г на БРС, от 24.11.20г. и с оглед на това, че приведеното по реда на чл. 68 от НК наказание от 4 месеца лишаване от свобода по НОХД № 4149/17г на БРС е изтърпяно в периода 03.03.2020г. до 04.07.2020г., и същото попада в периода, в който е бил задържан под стража по НОХД № 1110/20 г на БОС, правилно първоинстанционният съд е приел, че възпитателните и превъзпитателните мерки спрямо осъдения, осъществявани от администрацията в затвора следва да са били реализирани в периода 24.11.20г.-22.10.2021г., следователно в продължение на 11 месеца.

В тази връзка правилно първоинстанционният съд е приел, че двете нови наказвания включени в съвкупността, последното от които включващо и престъпно управление на МПС след употреба на високорисков наркотик-метамфетамин, не позволяват да се направи категоричния и безспорен извод, че така изтърпяното наказание от 1 година и 6 месеца / от които само 11 месеца е била осъществявана специализирана дейност по превъзпитание на осъдения К. от администрацията на затвора/ е било достатъчно същия да се поправи и да създаде у него достатъчно силен възпиращ механизъм срещу инкриминираните прояви от същия вид занапред.

Заявеното от К. желание да започне нова страница в живота си за напред е едно добро намерение, но тази декларация не може да бъде противопоставена на обективните обстоятелства, свързани със създадените трайни и упорити престъпни нагласи, обективирани в 8 присъди за сравнително кратък период от време, четири от които за престъпление по чл. 354а НК, две от които за държане на високорисков наркотик с цел разпространение. В тази връзка следва да се отбележи, че до този момент К. е ползвал привилегиите по глава 29 от НПК, като по всичките наказателни производства е одобрявано споразумение, с приложение на института по чл. 55 от НК, включително и с приложение на чл. 55 ал. 3 от НК, за неналагане на глоба с изключение на НОХД № 1110/20 г на БОС и по НОХД № 4134/21г, като по последната наказанието „глоба“ е безалтернативно, наложено на основание чл. 354а ал. 5 от НК.

Ето защо, настоящият съд счита, че за да се поправи и превъзпита дееца към спазване на законите и добрите нрави в страната, възпитателната и превъзпитателната дейност, осъществяван от администрацията на Затвора следва да бъде продължена, за да се преценят какви са проблемите при адаптирането му в обществото, поради което размерът на наказанието „лишаване от свобода“ правилно е увеличен с 4 месеца, на основание чл.24 от НК, като счита, че с така определеното общо и увеличено наказание, целите залегнали в чл.36 от НК могат да бъдат постигнати.

Правилно и законосъобразно, първоинстанционният съд е определил, че наказанието „лишаване от свобода“ следва да бъде изтърпяно ефективно при първоначален общ режим, на основание чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗИНЗС, както и правилно е присъединил и наказанието лишаване от право да управлява МПС, прилагайки и разпоредбата на чл. 25 ал. 2 НК, чрез приспадане на изтърпяната част от наказанията.

По приложението на чл. 23, ал. 3 от НК първоинстанционният съд е посочил в мотивите, че към определеното общо най-тежко наказание лишаване от свобода за срок от една година и шест месеца следва да се присъедини изцяло и наказанието глоба в размер на четири хиляди лева, наложено на осъдения по НОХД № 1110/2020 г. на Окръжен съд – Бургас. По този начин съдът е пропуснал да отбележи в мотивите, че присъединеният размер от 4000 лв глоба е резултат от групирането по реда на чл. 25 ал. 1 във вр с чл. 23 ал. 3 от НК, представляваща по високата глоба измежду глобите наложени по НОХД № 1110/20 г на БОС и по НОХД № 4134/21г на БРС.

Предвид изложените до тук съображения, въззивната инстанция намери подадената жалба за неоснователна, а атакуваното с нея съдебно определение – за обосновано, законосъобразно и в крайна сметка – за правилно, поради което следва да бъде потвърдено.

Ето защо, Бургаският апелативен съд

## **РЕШИ:**

**ПОТВЪРЖДАВА** определение № 619 от 26.10.2021г по НОХД № 1058/2021г. на Бургаския окръжен съд.

Настоящото решение е окончателно.

**Председател:** \_\_\_\_\_

**Членове:**

1. \_\_\_\_\_

2. \_\_\_\_\_